

PDC-339 Chiar când laudele mele

Nicolae Moldoveanu

Moderato

Nicolae Moldoveanu

Chiar când la - u - de - le me - le se a - sea - mă - nă-n - tre e - le, Din al i - ni -

mii şu - voi, când țâș - nesc, sunt to - tuși noi când țâș - nesc, sunt to - tuși

Refren

noi De - ce - ea-Țicânt me - reu, de a - ce - ea-Țicânt me - reu,

La - u - dă, la - u - dă, la - u - dă, Ta - tăl meu, prea - slă - vit Dum - ne - zeu!

1 Chiar când laudele mele se aseamănă-ntre ele,
Din al inimii șuvoi, când țâșnesc, sunt totuși noi
când țâșnesc, sunt totuși noi

Refren:

De aceea-Ți cânt mereu, de aceea-Ți cânt mereu,
Laudă, laudă, laudă, Tatăl meu, preaslăvit Dumnezeu!

2 Chiar când glasul mi se-neacă, și cântarea-mi pare seacă,
Pe al inimii altar e același dor și jar, e același dor și jar.

3 Chiar când sunt în stări străine și cântarea nu-mi mai vine,
În al inimii afund eu pe Tine Te ascund, eu pe Tine Te ascund.

4 Căci Tu-mi ești în veci iubirea, viață-mi ești și mântuirea,
Binecuvântat să fii, Domnul meu, pe veșnicii! Domnul meu, pe veșnicii!